

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง อำนาจของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในการเรียกเก็บเงิน
ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐเพื่อตอบแทนการออกประทานบัตร
สำหรับการขุดอายุประทานบัตร

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้มีหนังสือ ที่ อก ๐๕๐๒/๒๓๓ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐเพื่อตอบแทนการออกประทานบัตรโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ วรรคสอง และมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการเรียกเก็บหรือเสนอให้ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐแก่ผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษ และผู้ยื่นคำขอประทานบัตร ซึ่งมีผลใช้บังคับนับแต่วันที่ออกหลักเกณฑ์ คือวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๓๙ ทั้งนี้ ไม่กระทบต่อประทานบัตรหรืออาชญาบัตรพิเศษที่อนุญาตก่อนที่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าว โดยแนวปฏิบัติที่ผ่านมากรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จะเรียกเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐ เฉพาะขั้นตอนการยื่นคำขอประทานบัตรหรืออาชญาบัตรพิเศษใหม่ และจะไม่เรียกเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐ ในขั้นตอนการขุดอายุประทานบัตร เนื่องจากได้เรียกเก็บเงินในคราวยื่นคำขอครั้งแรกแล้ว ส่วนการขุดอายุประทานบัตรที่รัฐมนตรีออกให้ก่อนกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าว กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มิได้เรียกเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐเช่นเดียวกัน ต่อมาในคราวการประชุมคณะกรรมการแร่ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ มีประเด็นการพิจารณาว่าควรเรียกเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐ สำหรับการขุดอายุประทานบัตรที่ออกให้ก่อนมีการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวหรือไม่ โดยที่ประชุมมีความเห็นแตกต่างกันเป็นสองฝ่าย กล่าวคือ ฝ่ายที่หนึ่งเห็นว่าเมื่อประทานบัตรสิ้นอายุ สิทธิและหน้าที่ควรจะสิ้นไปด้วย แม้จะมีการขุดอายุประทานบัตรก็ตาม และเมื่อได้รับอนุญาตให้ขุดอายุประทานบัตรก็ถือเป็นการออกประทานบัตรใหม่ จึงน่าที่จะต้องมีการเรียกเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐ เพราะประทานบัตรรายดังกล่าวมิได้มีการเรียกเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐแต่อย่างใด ดังนั้น เพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการเหมืองแร่ทุกรายจึงควรเรียกเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐ ในกรณีดังกล่าวด้วย ในขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าหลักเกณฑ์การจัดเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐ ซึ่งอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ วรรคสอง และมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งกำหนดให้ผู้ยื่นคำขออาชญา

บัตรพิเศษหรือผู้ยื่นคำขอประทานบัตรจะเสนอให้ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐ ในกรณีที่ได้รับอนุญาตบัตรพิเศษหรือประทานบัตรตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้ ซึ่งมีได้กำหนดถึงกรณีการต่ออายุประทานบัตรไว้ด้วยและหลักเกณฑ์การจัดเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐก็มีได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าการขอต่ออายุประทานบัตรต้องเสนอให้ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐด้วย ประกอบกับประทานบัตรได้ออกก่อนมีการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าว หากไปเรียกเก็บโดยที่ไม่มีอำนาจตามกฎหมายก็อาจเป็นการกระทำที่มีชอบและกระทบสิทธิของเอกชนได้

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการกรณีนี้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงขอหารือว่ากรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่สามารถเรียกเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐ ในขั้นตอนการต่ออายุประทานบัตรสำหรับประทานบัตรที่ออกให้ก่อนมีการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยมีผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า การขอรับประทานบัตรเพื่อทำเหมืองแร่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นการขออนุญาตจากรัฐเพื่อให้ออกหนังสือสำคัญเพื่อทำเหมืองแร่ โดยผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พร้อมด้วยหลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าพบแร่หรือมีแร่ชนิดที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองอยู่ในเขตคำขอนั้น และอาจเสนอให้ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐในกรณีที่ได้รับ ประทานบัตรตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดไปพร้อมกับคำขอด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ผู้ขอประทานบัตรจะต้องมีคุณสมบัติ และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง^๒ การได้รับประทานบัตรทำเหมืองแร่จึงเป็นการที่รัฐให้สิทธิแก่บุคคลในการทำเหมือง

^๑ มาตรา ๔๔ ผู้ใดประสงค์จะขอประทานบัตร ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พร้อมด้วยหลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าพบแร่หรือมีแร่ชนิดที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองอยู่ในเขตคำขอนั้น และผู้ยื่นคำขอจะเสนอให้ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐในกรณีที่ได้รับประทานบัตรตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดด้วยก็ได้

การขอประทานบัตรจะขอได้เขตหนึ่งไม่เกินคำขอละสามร้อยไร่ เว้นแต่การขอประทานบัตรทำเหมืองแร่ในทะเลและการขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน

^๒ มาตรา ๖ คำขอตามพระราชบัญญัตินี้ให้ทำตามแบบพิมพ์ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

คุณสมบัติของผู้ขอ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตรและใบอนุญาต ตลอดจนการต่ออายุอาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตร ใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

แร่ภายในแนวเขตและตามกำหนดระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ในประธานบัตร สำหรับการต่ออายุ ประธานบัตรเป็นกรณีและผู้ถือประธานบัตรมีสิทธิในการทำเหมืองแร่อยู่แล้วประสงค์จะขยาย ระยะเวลาในการทำเหมืองแร่ที่ตนได้รับสิทธิตามประธานบัตรออกไปอีก โดยการต่ออายุประธาน บัตรนั้น มาตรา ๕๔^๓ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖ กำหนดให้ผู้ถือประธานบัตรจะต้องยื่นคำขอต่ออายุก่อนครบกำหนดไม่ น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่และปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอต่ออายุประธานบัตรตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ ออกตามความในมาตรา ๖^๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ เช่นกัน และเมื่อรัฐมนตรีได้ อนุญาตให้ต่ออายุประธานบัตรแล้ว อธิบดีจะลงนามสลักหลังการอนุญาตให้ต่ออายุประธานบัตร ในประธานบัตรเดิม^๕ ซึ่งจะมีผลทำให้สิทธิในการทำเหมืองแร่ตามประธานบัตรเดิมยังคงมีอยู่ ต่อไปนับแต่วันที่ประธานบัตรเดิมสิ้นอายุ^๖ ฉะนั้น แม้การขอประธานบัตรและการขอต่ออายุ

^๓ มาตรา ๕๔ รัฐมนตรีเป็นผู้ออกประธานบัตร

ประธานบัตรให้มีอายุไม่เกินสี่สิบห้าปีนับแต่วันออก และในกรณีที่ผู้ขอประธานบัตรได้ รับประธานบัตรชั่วคราวอยู่ก่อนแล้ว ให้นับอายุประธานบัตรเริ่มต้นแต่วันออกประธานบัตรชั่วคราวฉบับแรก

ในกรณีที่อายุของประธานบัตรชั่วคราวรายใดที่ได้ออกให้แล้วรวมกันมากกว่ากำหนดอายุ ของประธานบัตรที่จะออกให้ ก็ให้งดการออกประธานบัตรรายนั้น

ประธานบัตรใดได้กำหนดอายุไว้ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี เมื่อผู้ถือประธานบัตรยื่นคำขอต่ออายุก่อน ครบกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ รัฐมนตรีจะต่ออายุ ประธานบัตรให้อีกก็ได้ แต่เมื่อรวมกำหนดเวลาทั้งหมดต้องไม่เกินสี่สิบห้าปี

เมื่อผู้ถือประธานบัตรได้ยื่นคำขอต่ออายุตามความในวรรคสี่แล้ว แม้ประธานบัตรจะสิ้นอายุ แล้ว ก็ให้ผู้นั้นทำเหมืองต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ถือประธานบัตร ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ ประธานบัตรสิ้นอายุ แต่ถ้าเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้มีหนังสือแจ้งการปฏิเสธของรัฐมนตรีไม่ ต่ออายุประธานบัตรให้ในระหว่างเวลานั้น ก็ให้ถือว่าสิทธิในการทำเหมืองของผู้นั้นสิ้นสุดลงนับแต่วันรับแจ้งนั้น

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๕ ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอ ประธานบัตร การออกประธานบัตร การต่ออายุประธานบัตร และการโอนประธานบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๓๕ เมื่อรัฐมนตรีอนุญาตให้ต่ออายุประธานบัตรแล้ว ให้สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน เสนอเรื่องให้อธิบดีลงนามสลักหลังการอนุญาตให้ต่ออายุประธานบัตรแปลงละ ๓ ฉบับ คือ ประธานบัตรฉบับ ผู้ให้ประธานบัตร ฉบับผู้ถือประธานบัตร และฉบับเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ พร้อมทั้งลงนาม ในหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งการอนุญาต ส่งประธานบัตรฉบับผู้ถือประธานบัตรและฉบับเจ้าพนักงาน อุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ไปเพื่อให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการต่อไป พร้อมทั้งให้ เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งการอนุญาตให้ต่ออายุประธานบัตรและส่งแผนผังโครงการทำ เหมืองให้องค์การบริหารส่วนตำบลหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ เล่ม สำหรับประธานบัตรฉบับ ผู้ให้ประธานบัตรให้เก็บไว้ที่สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน

ฯลฯ

ฯลฯ

^๖ บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง หารือปัญหาข้อกฎหมายตาม พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (กรณีการต่ออายุประธานบัตรโดยไม่มีผลตั้งแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้ต่ออายุ

ประธานบัตรจะเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน แต่ก็เป็นการดำเนินการโดยมีขั้นตอนและผลทางกฎหมายที่แตกต่างกัน การได้รับอนุญาตให้ต่ออายุประธานบัตรจึงมิใช่เป็นการออกประธานบัตรให้ใหม่ตามนัยมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ แต่อย่างใด เนื่องจากการได้รับอนุญาตให้ต่ออายุประธานบัตรเป็นการให้สิทธิในการทำเหมืองแร่ที่เคยได้รับอยู่ตามประธานบัตรเดิมมีอยู่ต่อไปเท่านั้น

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปมีว่า การเรียกเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐในขั้นตอนการต่ออายุประธานบัตรสำหรับประธานบัตรที่ออกให้ก่อนมีการกำหนดหลักเกณฑ์การเรียกเก็บหรือเสนอให้ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐจะสามารถกระทำได้หรือไม่ ในประเด็นนี้ เห็นว่า การเสนอให้ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ มีได้สองกรณี กล่าวคือ ในขั้นตอนการขออาชญาบัตรพิเศษตามมาตรา ๓๓^๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และในขั้นตอนการขอประธานบัตรตามมาตรา ๔๔^๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ประกอบกับเมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติในมาตรา ๕๔ วรรคสี่^๙ และวรรค

ซึ่งไม่ต่อเนื่องกับวันสิ้นอายุประธานบัตรเดิม) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนมาก ที่ นร ๐๙๐๑/๐๗๑๕ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (เรื่องเสร็จที่ ๕๐๓/๒๕๔๖)

^๗ มาตรา ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรพิเศษ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

ผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษต้องกำหนดข้อผูกพันสำหรับการสำรวจโดยระบุจำนวนเงินที่จะใช้จ่ายเพื่อการสำรวจสำหรับแต่ละปีตลอดอายุของอาชญาบัตรพิเศษ และต้องเสนอให้ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด และให้ผลประโยชน์พิเศษดังกล่าวมีผลผูกพันผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต่อไปเมื่อผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษนั้นได้รับประธานบัตรชั่วคราวหรือประธานบัตรสำหรับการทำเหมืองในเขตพื้นที่ที่ดินได้รับอาชญาบัตรพิเศษนั้น

คำขออาชญาบัตรพิเศษแต่ละคำขอให้ขอได้ไม่เกินเนื้อที่ที่สามารถดำเนินการสำรวจจนแล้วเสร็จครบถ้วนได้ภายในห้าปีตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ให้ขอได้ไม่เกินคำขอละหนึ่งหมื่นไร่

รัฐมนตรีเป็นผู้ออกอาชญาบัตรพิเศษ

อาชญาบัตรพิเศษมีอายุห้าปี นับแต่วันออก

ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อผูกพันสำหรับการสำรวจของแต่ละปีที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรพิเศษ

ถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อผูกพันตามวรรคหกของแต่ละปีแล้ว ผลการสำรวจในปีที่ผ่านมาบางส่วนหรือทั้งหมดที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองในเขตคำขออาชญาบัตรพิเศษมีไม่เพียงพอในเชิงพาณิชย์ที่จะเปิดการทำเหมืองได้ทั้งหมดหรือบางส่วน ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษอาจขอเวนคืนอาชญาบัตรพิเศษหรือขอคืนพื้นที่บางส่วนก็ได้ โดยยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่และให้ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษนั้นสิ้นอายุหรือการคืนพื้นที่บางส่วนนั้นมีผลนับแต่วันที่ยื่นคำขอ และให้มีผลสิ้นข้อผูกพันสำหรับปีที่เหลืออยู่หรือข้อผูกพันสำหรับพื้นที่ส่วนที่คืน แล้วแต่กรณี

^๘ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๙ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

ห้า^{๑๐} ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่กำหนดถึงขั้นตอนการขอต่ออายุประทานบัตร และข้อกำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งเป็นกฎกระทรวงที่มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดถึงคุณสมบัติของผู้ขอ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตรชั่วคราว ประทานบัตรและใบอนุญาต ตลอดจนการต่ออายุอาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตร ใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม รวมทั้งระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอประทานบัตร การออกประทานบัตร การต่ออายุประทานบัตร และการโอนประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ก็ได้กำหนดให้ผู้ขอต่ออายุประทานบัตรต้องเสนอให้ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดในขั้นตอนการขอต่ออายุประทานบัตรแต่อย่างใด และโดยที่ได้พิจารณาข้างต้นแล้วว่าการได้รับอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตรตามมาตรา ๕๕^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นการขยายระยะเวลา และให้สิทธิในการทำเหมืองแร่ที่เคยได้รับอยู่ตามประทานบัตรเดิมมีอยู่ต่อไปโดยไม่ถือว่าเป็นการออกประทานบัตรใหม่ตามนัยมาตรา ๕๕^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การเรียกเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐในขั้นตอนการต่ออายุประทานบัตรจึงไม่สามารถกระทำได้ด้วยเหตุนี้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงไม่สามารถเรียกเก็บเงินผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐในขั้นตอนการต่ออายุประทานบัตรสำหรับประทานบัตรที่ออกให้ก่อนมีการกำหนดหลักเกณฑ์การเรียกเก็บหรือเสนอให้ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐ^{๑๓} ได้

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๑

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^{๑๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^{๑๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^{๑๓} บันทึกข้อความ กรมทรัพยากรธรณี ที่ อก ๐๓๑๘/๔๓๑ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๓๙